

מקורות פרשת חוקת, ג' תמוז תשע"ט מהי מהותו של היהודי?

לכניהם אחריהם עד עולם.

אגרות קודש כז/שצט: מאמין אני בכל איש ואישה הישראליים שהם 'מאמינים בני מאמינים', כלשון חכמינו. אפילו מי ששומר רק את המצוות שמקורן בשכל הישר או רק מצוות שבין אדם לחברו, בטוח אני שבעת קיום מצווה זו הוא מרגיש בנפשו שזה הקשר שלו עם אביו וסבו וסב סבו, וזה הקשר שלו עם עמנו בני ישראל מימות עולם. במילים אחרות, אינני מאמין שיש מישהו מבני ובנות ישראל שהוא חילוני במובן שמשמשים בו עתה, כלומר מציאות חילונית - שהרי הוא בן וחלק מ'גוי קדוש'.

יחידות עם העיתונאי שלמה שמיר: הרבי דיבר על אמונה. ולא על הצורך באמונה, לא על דרכים להביא יהודים רחוקים לאמונה, אלא על אמונה הקיימת כבר, החיה בטבעיות בליבותיהם של היהודים בזמננו, בעיקר אלה היושבים בארץ ישראל. הרבי שופע אהבה לעם ישראל, הוא מאמין גדול בהם, ויותר מזה באמונתם. כה אמר: כל אחד מתושבי ישראל כיום מאמין גדול הנהו, לעתים אף מבלי שידע בעצמו על כך. יהודי יושב עם אשתו וילדיו במדינה מוקפת שונאים השואפים להכחיד אותם, מהו הדבר המחזיק יהודי זה בארץ ישראל? מדוע הוא חי בה? למה יוצא להגן עליה? כי מבלי שידע על כך, הוא מאמין באלוהים ומאמין שארץ ישראל ניתנה לעם ישראל.

מכתב הרבי באנגלית: אין כל צביעות בכך שיהודי לומד תורה ומקיים מצוות - ואפילו כאשר חלק ממעשיו ואפילו רגשותיו אינם תמיד בהתאם ללימוד תורתו ושמירת מצוותיו. שכן אי ההתאמה מצויה - לא בהתנהגות שעל פי התורה והמצוות, אלא - דווקא בהתנהגות שסותרת אותם.

1. עיתון כפר חב"ד 1662: על פי כתבה, נראה שלעת עתה אין ביכולתם לעשות לשינוי המצב בנוגע לבתה תחי', כי אם להתנהג באופן כזה שתרגיש הבת שבינתם תמיד פתוח לפניה, ועוד ועיקר - שמוכנים לעזור לה באופן המתאים באם יש לה בעיות.

קידושין לו,א: 'בנים אתם לה' אלהיכם' - בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרוים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרוים בנים - דברי ר' יהודה. רבי מאיר אומר: בין כך ובין כך אתם קרוים בנים, שנאמר (ירמיהו ה, כב) 'בנים סכלים המה' ... ואם תאמר שרק כשאין בהם אמונה הם נקראים 'בנים', אבל כאשר עבדו עבודת כוכבים אינם נקראים בנים? הנה נאמר 'זרע מרעים בנים משחיתים' [היינו שגם בן שהשחית נקרא בן].

סנהדרין מה,א: ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא.

יבמות מז,ב: גר שחזר מהגירות ושב לגיתו ומקדש בת ישראל - ישראל מומר קרינא ביה וקידושו קידושין.

2. שמות רבה כו,א: גזירה הראשונה שגזר פרעה על ישראל, שנאמר 'זימרו את חיייהם', העמיד לו הקב"ה גואל - זו מרים על שם המירור. גזירה שנייה 'אם בן הוא והמתן אותו', העמיד הקב"ה גואל - זה אהרן על שם ההיריון. גזירה שלישית שגזר ואמר 'כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו', העמיד הקב"ה גואל על שם המים - זה משה שנאמר 'כי מן המים משיתיהו'.

במדבר כ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל אֶל פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שָׁמְעוּ נָא הַמְרִים הַמֶּנְחֵם הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נֹצֵעַ לָכֶם מִיָּם: וַיִּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֹּלֶעַ בְּמַטְהוֹ פַּעֲמָיִם וַיִּצְאוּ מִיָּם רִבִּים וַתִּשַׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם: וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאַל אַהֲרֹן יַעַן לֹא אֲמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִכֵּן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקָּהָל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם.

עקדת יצחק: הרי שולחן והרי בשר והרי סכין לפנינו - ואין לנו פה לאכול. כי מצות ה' למשה כתובה לפנינו, והמעשה אשר עשה לא נעלם מנגד עינינו - ומחרון אף ה' ישתומם לבנו. ואין אתנו פירוש על זה שישכך את האוזן ביישוב הכתובים.

אבן עזרא כ,ח: יש כאן פירושים רבים, אך יש בדברי יחיד: בעבור שאמר לישראל 'שמעו נא המורים' [סרבנים] והם בני אברהם יצחק ויעקב.

3. ספר התניא פרק יח: אף מי שדעתו קצרה בידיעת ה' .. אף על פי כן קרוב אליו הדבר מאד לשמור ולעשות כל מצות התורה ... [מתוך] אהבה מסותרת שבלב כללות ישראל שהיא ירושה לנו מאבותינו ... כי האבות הן הן המרכבה ועל כן זכו להמשיך נפש, רוח ונשמה,